

[Ministeren for kulturelle anliggender]

efterspørgsel, og så længe det er perspektivet, har vi det standpunkt, som jeg har gjort rede for her.

Tinning (VS):

Jeg synes ikke, at det, ministeren siger, er så præcist, at jeg for alvor kan forstå det og tør gå ud i verden og fortælle, hvad det er, ministeren mener, når jeg bliver spurgt om det, så jeg vil godt se, om det kan blive mere præcist.

Altså, ministeren siger – og det er selvfølgelig rigtig, det gælder også for de sidste 3-4 år under hybridnetforhandlingerne – at man var opmærksom på, at der var et spørgsmål, der kunne dreje sig om brugerindflydelse, -medbestemmelse og kulturel alsidighed i programudbud. Det er fuldstændig rigtig, og det er også rigtig nok, som ministeren siger, at dengang sagde man: vi er bekendt med, at det er en problemstilling, man kan rejse, men den vil vi så i øvrigt lade stå, fordi vi ikke synes, der lige nu er grund til at foretage sig noget. For et par år siden sagde hr. Arne Melchior, daværende minister for offentlige arbejder, at det med must carry var man overhovedet ikke i gang med at overveje. Det har så ændret sig siden, og det er sådan set godt nok.

Men så vil jeg spørge kulturministeren i dag, om det er rigtigt forstået, at indtil videre fastholder man det synspunkt, at både brugerindflydelse, -medbestemmelse og kulturel alsidighed er noget, man betragter som interessante problemstillinger og ikke andet, for ministeren siger: det er nogle ting, som jeg synes er vigtige og interessante, men det middel, SF peger på, mener vi ikke er godt. Det, der så interesserer mig, er selvfølgelig: har ministeren et andet middel eller hvad?

Ministeren siger også, at indtil nu er der dog mulighed for at være nogenlunde fleksibel og dække de forskellige behov for programmer, som viser sig i fællesantenneforeningerne, og så længe det er muligt, ser vi heller ingen grund til at foretage os noget. Men efterhånden kommer der flere programmer i æteren – her får vi jo bl.a. problemer med, hvad for nogle vi overhovedet skal tage ned – og efterhånden vil der også vise sig problemer med rent teknisk at tilfredsstille de meget forskelligartede behov, man kan forestille sig i forskellige fællesantennefor-

ninger. Så er det, jeg godt vil vide: betyder det, ministeren siger, at først skal vi have konstateret disse problemer, og derefter vil vi gøre noget ved dem, eller hvad? Jeg synes, at det bliver ved nogle bemærkninger om, at dette er interessant og vigtigt, men midlet har SF ikke peget på. Jeg vil i hvert fald meget gerne et halvt skridt længere, for dette svar kan jo ikke bruges, og så er vi nødt til at spørge om et halvt år igen. Sådan kan vi blive ved, så af almindelige rationaliseringssyn skulle vi nok have en præcisering allerede i dag.

Poulsgaard (FP):

Nej, det er klart, fru Ingerlise Koefoed, vi kan ikke blive enige. Vi står for to diametralt modsatte livssyn. Fruen vil tvangsstyre, hun vil dirigere, hun vil bestemme. Fremskridtspartiet ønsker frihed for den enkelte. Det er to livssyn, der simpelt hen ikke kan forenes.

Men jeg har da et par spørgsmål til forslagsstilleren, fru Ingerlise Koefoed. Hvem skal styre og regulere det alsidige programudbud for de husstande, der sætter en privat parabolantenne op? Alle de programmer, der kommer fra de mange privatejede DBS-satelitter – og det kan komme til at dreje sig om flere hundrede – bliver det jo lovligt at nedtage, og dem kan et kabelnævn heldigvis ikke komme og være smagsdommer over. Er det ikke at diskriminere alle dem, der er tilsluttet et fællesantenneanlæg? De skal ind i en spændetrøje af restriktioner, som kun kommer til at gælde for den halvdel af befolkningen, der er så uheldig at være medlem af en antenneforening.

Nu er der måske nogle, der vil protestere og sige, at denne udvikling ikke sker, men jeg kan da fortælle, at der i USA bliver solgt 60.000 parabolantenner om ugen. Den udvikling kan vi ikke lukke øjnene for, den kommer også her til landet; og så bliver antenneforeningerne igen sorteper.

Jeg kunne da også have lyst til at give Socialdemokratiet et godt råd. Nu tror jeg ikke, at de vil lytte til råd fra mig, men jeg kan da prøve ligegodt. Hybridnetlovsforslagets ophavsmænd, Socialdemokratiet, har jo vist sig positive over for det foreliggende lovforslag, og hvis det bliver vedtaget, kan jeg godt forudsige, at der vil blive en vild flugt væk fra